
Nečekej, až vyjde slunce

Valerie Korte

Instagram julia_braceletta

Na snímku sedím já Julia Brassová alias Julia Braceletta při ixtém pokusu získat použitelnou fotku u stolu se snídaní a hystericky se směju se. Na stole se nachází mé stylové nádobí, které jsem si extra pro tuto příležitost levně nakoupila na eBayi. Vlasy jsem si pečlivě natupírovala a nalakovala, aby vznikl dokonalý rozčuchaný dojem mám ještě půvabně rozčepýřené z lůžka. Obličej jsem zvýraznila za pomoci podkladového korektoru, make-upu, pudru, rozjasňovače, lesku na rty, řasenky a pudru na obočí mám nenalíčený, koneckonců jsem právě vstala jsem už pět hodin vzhůru, abych nafotila tenhle obrázek. Moje dcerka mi samozřejmě nepřipravila snídani, vždyť je jí teprve pět připravila snídani, ta moje beruška! Na snímku je zachycená zezadu a to je jen dobře, protože není vidět, že na mě vyplazuje jazyk, neboť jako zodpovědná matka dbám na to, aby nebyla na internetu rozpoznatelná. Právě si bez dovolení nalévá pomerančovou šťávu. Zářivá barva vitaminové bomby je stejná jako na náramku, který mi zdobí zápěstí. Tento odstín jsem pokrtila #brightmorning.

237 To se mi líbí

julia_braceletta Můj andílek nechal mého drahého a mě dnes vyspat a tajně prostřel stůl! 😊

#nenalicensa #dcerkapripravilasnidani #ranniidyla #brightmorning

11 komentářů

trpasličí_máma Jak roztomilé, tu moji nikdy nic takového nenapadlo.

julia_braceletta Tu moji taky jen opravdu zřídka...

zmatkařka Kde můžu koupit tvoje nádherné náramky?

julia_braceletta Na mých webových stránkách www.braceletta.de a Koliňanky taky ve vybraných buticích v Belgické čtvrti, Mnichovanky v Glambam na Gärtnerplatzu.

stylová_sabina Je náramek voděodolný? Jako jestli s ním můžu umývat nádobí.

julia_braceletta Jasně, ekologické barvy nějakou tu kapku vody vydrží. Ale v každém případě děkuju za podnět, později vám ukážu, jak se potýkám s domácími pracemi ozdobená náramkem ze své kolekce!

minimyš1980 to by bylo geniální kterou barvu přitom obvykle nosíš?

julia_braceletta Nech se překvapit! Možná #juicygreen nebo jako dnes #brightmorning. Přijde na to, jakou barvu mají ten den moje utěrky. 😊

sonja_marshmallow Miloučké!

julia_braceletta ❤️❤️❤️

#dennisneni

Seděla jsem toho rána na dvoře za domem, před sebou už čtvrté kafe. Před chvílí odešla kamarádka, když mě předtím vyfotografovala, profesionálně vyretušovala a vypila si se mnou kávu číslo tři. Elif pracovala jako grafička na volné noze pro různé kolínské reklamní agentury a našťestí taky pro mě, za přátelskou cenu. Po každém focení zůstávala na snímcích navzdory rafinovanému nalíčení a pečlivě naaranžované scéně spousta detailů od dvojité brady po fleky na ubruse, které by umístění na Instagramu podstatně znehodnotily.

Teď už se k mému snímku trousily první komentáře, na které jsem coby zkušená instagramerka odpovídala ihned ze smartphonu. Přišly už taky tři objednávky na náramky v barvě #brightmorning – takže se dalo předpokládat, že jich bude ještě daleko víc.

Náramky hned zabalím do látkových sáčků, jejichž nádherný květinový vzor je imitací nástěnné tapiserie z jednoho francouzského kláštera, kde jsme s Elif před mnoha lety při svých toulkách s batohem na zádech přenocovaly. Dcerka Fee postříká každý sáček kapičkou voňavky a pak ho vloží spolu s účtem do obálky a odnesu na poštu.

Můj šálek zatím ještě nebyl prázdný. Právě jsem se chystala dopít poslední doušky, když mě seshora postihla sprška podobná průtrži mračen, jak soused Erbslöh z podkrovního bytu jako každé ráno zaléval svoje muškáty – a dnes i můj šálek a holé nohy.

„Dobré jitro, pane Erbslöhe!“ zavolala jsem směrem vzhůru.

„Ach, dobré jitro, paní Brassová. Bez vaší slečny dcery si vás člověk skoro nevšimne. Snad jsem vás nepolíil. Kdepak dnes maličká je?“

„Ve svém pokoji, maluje si.“

V této chvíli to našťestí byla pravda. Sluch panu Erbslöhovi už příliš nesloužil a nerada bych přes celý dvůr hulákala: „Už tři hodiny kouká na YouTube“ nebo „Šije si zrovna princeznovské šaty z mých povlaků“.

Statečně jsem dál pocucávala latěčko, naředené hnojivem na muškáty, pevně odhodlaná nenechat si zkazit klidné minuty po hektickém ránu. Vypadalo to na hezký letní den, přestože naše veranda – přesněji řečeno náš společný dvůr – se nacházela na stinné severní straně mezi řadami domů.

Kéž by ten chlápek odnaproti vyšel ven z ateliéru a dopřál mi pohled na svoje vypracované tělo... Nejprve vždy nasypal zrní do ptačí budky, což mi přišlo roztomilé. Byl povoláním řezbář a já ho ráda pozorovala, jak se ohání dlátem nebo nožem a pod rukama se mu klube nová figura. Stačilo, abych zašla do bytu, pouklízela koupelnu nebo vyřídila něco na počítači, a když jsem se vrátila na dvůr, vyjukla na mě z dřevěného špalku nová tvář. Anebo už hotová postava získala díky pestrému nátěru úplně jiný vzhled.

Náhle mě oslnil blesk.

Když jsem se opět rozkoukala, stál řezbář v mém zorném poli ve své plné nádheře, to jest v tmavě modrých kratasech a ušmudlaném bílém tričku. Co se to stalo? Zjevil se mi Bůh?

Po důkladnější úvaze jsem došla k závěru, že se jen odrazilo slunce od prudce otevřených skleněných dveří na terasu. Ten velkolepý nástup na scénu se k němu hodí, usoudila jsem.

Můj soused si zívá, rozespale protáhl poněkud hubené, ale přesto hezky utvářené paže a opět zmizel v domě. Pak začal postupně vynášet ven pracovní stůl, náradí a napůl hotovou sochu. Poté nakrmil ptáčky.

Výhled mi zakryl list papíru. Na dvůr se přičítala Fee a mávala účtem, jehož zaplacení jsem neustále odkládala. Jeho rub jí posloužil jako výkres.

„Podívej, mami! To jsi ty!“

Z papíru se na mě široce usmívala moje podobizna s velkými nepravidelnými zuby. Zato jsem měla bujnou kštici a na zápěstí jeden ze svých náramků. Za ruku jsem držela svou dceru, jak mi Fee vysvětlila.

„To jsem já a v bříšku mám pomerančový džus.“

Fee byla na obrázku větší než já a opravdu měla v bříše namalovanou oranžovou skvrnu. Poněkud stranou se nacházela postava jejího táty.

Usmíval se stejně přátelsky jako já, s podobně velkými zuby, ale byl výrazně menší než my dvě. Fee nás všechny vyvedla hnědou fixou, jež byla u tatínka zjevně už v posledním tažení.

„Můžeš to přidat na Instagram,“ řekla Fee.

„Hele, myško...“

Na žádné amatérské psychologické rozbory dětské kresby od mých sledujících na Instagramu jsem nebyla zvědavá. Především se vůbec nesměli dozvědět, že můj úžasný choť, o kterém se neustále zmiňuji a který stojí na Feině uměleckém dílku tak nápadně stranou, s námi už nějakou dobu nebydlí. Absolutně nepřipadalo v úvahu, aby úspěšná instagramerka Julia Braceletta,

podnikatelka, módní ikona, supermatka a sexy manželka, přiznala, že od ní muž odešel.

To by totiž zaručeně vedlo k citelným ztrátám na zisku. Kdo by chtěl nosit náramek v odstínu #lovingred, jehož tvůrkyně má punc opuštěné manželky? Nikdo. A tudíž vedla má internetová osobnost dál šťastně svůj život po boku slušně vydělávajícího partnera, zatímco já, Julia Brassová, žila v neustálém strachu, že se ten podvod proflákne.

„Myško, uveřejňujeme jen fotky,“ prohlásila jsem kategoricky. „Tvůj obrázek potřebujeme na ledničku, aby nám připomínal, že si máme občas vymačkat pomerančovou šťávu.“

To Fee našťestí uspokojovalo, takže odklusala s kresbou zpátky do bytu.

Přeložila Bohumila Kučerová